

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 207/05

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 30. novembra 2005 v senáte zloženom z predsedu Jána Mazáka a zo sudcov Ľudmily Gajdošíkovej a Alexandra Bröstla prerokoval sťažnosť Ing. Ľ. H., bytom Z., zastúpeného advokátom Mgr. M. U., Z., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 294/96 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo Ing. Ľ. H. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 294/96 **p o r u š e n é b o l o .**

2. Okresnému súdu Banská Bystrica **p r i k a z u j e**, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 294/96 konal bez zbytočných prietáhov.

3. Ing. Ľ. H. priznáva primerané finančné zadost'učinenie 60 000 Sk (slovom šesťdesiat tisíc slovenských korún), ktoré mu je Okresný súd Banská Bystrica povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu.

4. Okresný súd Banská Bystrica je povinný Ing. Ľ. H. uhradiť trovy právneho zastúpenia 5 302 Sk (slovom päťtisícristodva slovenských korún) na účet jeho právneho zástupcu Mgr. M. U., Z., do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 1. júla 2005 doručená s'ťažnosť Ing. Ľ. H., bytom Z. (ďalej len „s'ťažovateľ“), v ktorej namietal, že postupom Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 294/96 bolo porušené jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“). Ústavný súd uznesením zo 16. septembra 2005 prijal s'ťažnosť na ďalšie konanie.

S'ťažovateľ vo svojej s'ťažnosti okrem iného uviedol:

„Návrhom zo dňa 3. 12. 1996 podaným Okresnému súdu v Banskej Bystrici dňa 4. 12. 1996 sa navrhovatelia (...) domáhali, aby súd určil, že (...) je výlučným vlastníkom nehnuteľností – parcelné č. KN 1321/1, parcelné č. KN 1321/2, parcelné č. 1321/3 a parcelné č. KN 1273, ktoré mali byť vytvorené z pozemkovoknižných parciel č. 799 a č. 800 zapísaných vo vl. 1899. Alternatívne navrhovatelia žiadali, aby bolo určené, že výlučnou vlastníčkou týchto nehnuteľností je (...). Ako odporcovia 31 a 32 som v tomto návrhu bol označený ja a aj moja manželka. Na základe výzvy súdu zo dňa 21. 1. 1997 sme sa spolu s manželkou prostredníctvom nášho právneho zástupcu k veci písomne vyjadrili podaním zo dňa 25. 2. 1997. Prvé pojednávanie vo veci sa uskutočnilo dňa 19. 3. 1997 (konanie pod sp. značkou č. 7 C 294/96). Pojednávanie bolo odročené na neurčito. Druhé

pojednávane vo veci súd vytýčil na 1. 3. 2001. Pretože môj právny zástupca sa v termíne od 26. 2. do 4. 3. 2001 nachádzal mimo územia SR, požiadali sme súd, aby pojednávane bolo odročené na iný termín po 4. 3. 2001. Druhé pojednávane vo veci sa uskutočnilo dňa 22. 3. 2001. Pojednávane bolo odročené na neurčito za účelom nariadenia ohliadky na mieste samom za účelom stotožnenia predmetu konania. To znamená, že medzi prvým a druhým pojednávaním uplynula doba 4 rokov, pričom nemáme vedomosť o tom, že by súd v priebehu tohto obdobia niečo vo veci konal, aspoň sme o tom neboli upovedomení. Dňa 2. 6. 2003 sme podali na súd oznámenie o zmene nášho právneho zástupcu a zároveň požiadali súd, keďže opäť vo veci viac ako 2 roky nekonal, aby odstránil prieťahy v konaní a pokračoval v ňom. Zrejme na základe tejto našej výzvy súd nariadil na deň 3. 10. 2003 ohliadku, ktorá sa aj uskutočnila. Uznesením zo dňa 20. 10. 2003 nariadil súd znalecké dokazovanie, pričom úlohou znalca bolo určiť, ktoré v katastri nehnuteľnosti zapísané parcely predstavujú pôvodné pozemkovoknižné parcely č. 799, 800 a 801. Listom zo dňa 11. 2. 2004 nás súd vyzval, aby sme sa písomne vyjadrili k znaleckému posudku, ktorý nám zaslal. Zároveň súd vytýčil pojednávane na deň 30. 3. 2004, ktoré sa aj uskutočnilo a bol na ňom aj vypočutý znalec. K vypracovanému znaleckému posudku sme sa prostredníctvom právneho zástupcu vyjadrili na pojednávaní a to v tom zmysle, že znalec v celom rozsahu potvrdil naše doterajšie tvrdenia. Taktiež sme žiadali aby súd v konaní rozhodol, pretože podľa nášho názoru bolo v konaní dostatočne preukázané, že návrh navrhovateľov nie je dôvodný a navrhovatelia sa už po dobu 10 rokov rôznymi zmenenými návrhmi domáhajú určenia vlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam a tak nám bránia v ich užívaní. Keďže však navrhovateľ trval na vykonaní ohliadky za účasti súdneho znalca a Ing. Š., o ktorého geometrický plán sa opierali (hoci súdny znalec sa vyjadril, že ohliadku na mieste samom nepovažuje za potrebnú), súd pojednávane za týmto účelom odročil na neurčito.

Túto ohliadku nariadil súd na deň 17. 9. 2004, t. j. znova až po 6 mesiacoch od posledného pojednávania, pričom nám nie je známe, že by súd vo veci konal iným spôsobom. Pred pojednávaním som súdu písomne ospravedlnil svoju neúčasť na ohliadke (...). Ohliadka sa uskutočnila za účasti nášho právneho zástupcu ale sa na ňu nedostavil Ing. Š. a vzhľadom k tomu, že navrhovateľ trval na jeho konfrontácii so súdnym znalcom na mieste samom, ako aj na mojej osobnej účasti, súd nariadil ďalšiu ohliadku.

Tretiu ohliadku na mieste samom nariadil súd na deň 29. 10. 2004, pričom v predvolaní na ňu súd zároveň oznámil, že moju osobnú účasť považuje za nevyhnutnú. Z tohto dôvodu som sa ja aj osobne dostavil na ohliadku ale opätovne sa na ňu nedostavil Ing. Š. Podľa našich vedomostí súd nevyužil žiadne poriadkové opatrenia, ktoré pripúšťa O. s. p. a Ing. Š. nepredvolával napr. ani pod hrozbou poriadkovej pokuty, čím taktiež podľa môjho názoru došlo k sťaženiu postupu konania a tým aj spôsobeniu prieťahov v konaní. Na deň 7. 12. 2004 nariadil súd pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo a bolo opäť odročené na neurčito za účelom vykonania dopytu na príslušný kataster nehnuteľností. Zatiaľ posledné pojednávanie nariadil súd na 26. 4. 2005, toto sa aj uskutočnilo a hoci tak navrhovateľ ako i ja prostredníctvom nášho právneho zástupcu sme považovali vykonané dokazovanie za dostatočné a žiadali sme, aby súd vo veci rozhodol a hoci sa jedná o sporové konanie, súd uznesením zo dňa 16. 5. 2005 nariadil vykonať kontrolné znalecké dokazovanie, pričom podľa môjho názoru sa nejedná o prípad v zmysle § 120 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého môže súd výnimočne vykonať aj iné dôkazy než tie, ktoré navrhnú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.“

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd „v náleze vyslovil, že konaním Okresného súdu v Banskej Bystrici v konaní č. 7 C 294/96 bolo porušené moje Ústavou zaručené právo na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a to právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Zároveň žiadam, aby mi bolo priznané aj primerané finančné zadosťučinenie vo výške 100.000,- Sk, ako náhrada nemajetkovej ujmy“.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil v danej veci od ústneho pojednávania.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu spisu okresného súdu sp. zn. 7 C 294/96 ústavný súd zistil, že sťažovateľ je žalovaným v konaní pôvodne vedenom na základe žaloby o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam.

Okresný súd sa na výzvu ústavného súdu z 5. októbra 2005 vyjadril k sťažnosti sťažovateľa podaním z 12. októbra 2005, z ktorého vyplýva táto chronológia úkonov:

Rok 1996:

„Dňa 4. 12. 1996 podali navrhovatelia (...) návrh o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. 06. 12. 1996 súd žiadal právnu zástupkyňu navrhovateľov, aby doplnila žalobu. Žaloba bola doplnená 9. 01. 1997 (kópie príloh).

- 17. 01. 1997 súd ustanovil žalovaným 1-24 opatrovníčku, zároveň súd doručoval opis návrhu odporcom na vyjadrenie. 17. 02. 1997 súd nariadil termín pojednávania na deň 19. 03. 1997, ktoré bolo odročené na neurčito za účelom doplnenia dokazovania a pripojenia spisu 14 C 71/91.“

V rokoch 1998 – 2000 nebol okresným súdom vykonaný žiaden úkon.

„- dňa 24. 01. 2001 súd vo veci vytýčil termín pojednávania na deň 01. 03. 2001, ktorý bol zrušený a vytýčený bol termín pojednávania na deň 22. 03. 2001.

- pojednávanie dňa 22. 03. 2001 súd odročil na neurčito za účelom doplnenia dokazovania – bude nariadená ohliadka na mieste samom.

- 17. 04. 2001 súd si dal pripojiť spis 12 C 117/94.“

V roku 2002 nebol okresným súdom vykonaný žiaden úkon.

Okresný súd uznesením 4. júla 2003 zmenil uznesenia zo 17. januára 1997 v osobe opatrovníčky žalovaným v prvom až dvadsiatomštvrtom rade. Zároveň vyzval právnu zástupkyňu žalobcov, aby oznámila právnych nástupcov po žalovanom v dvadsiatomdeviatom rade. Právna zástupkyňa žalobcov reagovala 5. augusta 2003.

Okresný súd 8. septembra 2003 nariadil termín ohliadky na mieste na 3. október 2003. Do zápisnice z ohliadky okresný súd uviedol, že vo veci bude nariadené znalecké dokazovanie.

Okresný súd 20. októbra 2003 ustanovil vo veci znalca z odboru geodézie. Dňa 19. novembra 2003 znalec požiadal okresný súd o zaslanie spisu a poskytnutie preddavku na znalečné.

Okresný súd 1. decembra 2003 uznesením priznal znalcovi preddavok na znalečné a zároveň odoslal spis Okresnému súdu Lučenec za účelom jeho predloženia znalcovi.

Dňa 4. februára 2004 bol Okresným súdom Lučenec predložený znalecký posudok. Dňa 9. februára 2004 okresný súd priznal znalcovi znalečné a odoslal účastníkom znalecký posudok na vyjadrenie.

Právna zástupkyňa žalobcov 25. februára 2004 oznámila okresnému súdu nesúhlas žalobcov so znaleckým posudkom. Právna zástupkyňa žalobcov 2. marca 2004 podala odvolanie proti uzneseniu o priznaní znalečného. Pojednávanie 30. marca 2004 bolo odročené na neurčito s tým, že vo veci bude nariadená opätovná ohliadka na mieste za účasti znalca.

Dňa 13. apríla 2004 právna zástupkyňa žalobcov upravila okruh žalovaných.

Okresný súd 8. mája 2004 predložil spis odvolaciemu súdu za účelom rozhodnutia o podanom odvolaní proti uzneseniu o priznaní znalečného.

Krajský súd v Banskej Bystrici 31. mája 2004 uznesením zrušil napadnuté uznesenie a vec vrátil na ďalšie konanie, spis bol vrátený okresnému súdu 29. júna 2004.

Okresný súd 14. júla 2004 odoslal účastníkom konania zrušujúce uznesenie a vyzval znalca na špecifikáciu odmeny a vykonaných úkonov.

Okresný súd 31. augusta 2004 nariadil termín ohliadky na mieste na 17. september 2004, sťažovateľ svoju neprítomnosť vopred ospravedlnil. Kvôli neúčasti predvolaného svedka sa ďalšia ohliadka na mieste uskutočnila 29. októbra 2004.

Okresný súd 29. októbra 2004 uložil svedkovi poriadkovú pokutu vo výške 5 000 Sk. Pojednávanie 7. decembra 2004 bolo odročené na neurčito s tým, že okresný súd vyzve Správu katastra v Banskej Bystrici na podanie správy.

Okresný súd 9. decembra 2004 vyzval Správu katastra v Banskej Bystrici na podanie správy, ktorá bola predložená 25. januára 2005.

Pojednávanie 29. marca 2005 bolo odročené na 26. apríl 2005. Okresný súd pojednávanie 26. apríla 2005 odročil na neurčito za účelom nariadenia ďalšieho znaleckého dokazovania, ktoré bolo nariadené 16. mája 2005.

Ustanovený znalec 13. júna 2005 okresnému súdu oznámil, že z dôvodu jeho pracovnej zaneprázdnenosti nie je schopný vypracovať znalecký posudok. Dňa 23. júna 2005 okresný súd zmenil uznesenie zo 16. mája 2005 vo výroku v osobe znalca. Znalec 11. júla 2005 okresnému súdu oznámil, že z dôvodu jeho žiadosti o vyčiarknutie zo zoznamu znalcov nemôže vypracovať znalecký posudok.

Okresný súd 4. augusta 2005 vyzval právnu zástupkyňu žalobcov na oznámenie právnych nástupcov po žalovanom v dvadsiatomšiestom rade.

Dňa 8. septembra 2005 okresný súd opätovne zmenil uznesenie zo 16. mája 2005 vo výroku v osobe znalca.

Ústavný súd konštatuje, že zo súdneho spisu vyplývajú v zásade tie isté údaje, ktoré uviedla predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení sp. zn. Spr. 4043/05 z 12. októbra 2005.

Predsedníčka okresného súdu súčasne uviedla: *„Vo veci som v minulosti zistila zbytočné prietahy v konaní v období od 17. 03. 1997 – 24. 01. 2001 a v období od 22. 03. 2001 – 04. 07. 2003. Dĺžka konania je spôsobená aj skutkovou a právnou náročnosťou tohto sporu. Jedná sa o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, kde na strane žalovaných vystupuje viac účastníkov. Medzičasom dochádza k úmrtiu účastníkov konania a tým aj k zmene vo vlastníckych vzťahoch. Preto súd neustále zisťuje aktuálny okruh dedičov, aby mohol v konaní pokračovať s pasívne legitimovanými účastníkmi.“*

II.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 48 ods. 2 prvej vety ústavy „Každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov...“.

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na všeobecnom súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu.

Otázku existencie zbytočných prietáhov v konaní a porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy ústavný súd podľa svojej konštantnej judikatúry (napr. II. ÚS 813/00, IV. ÚS 74/02) skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu podľa a) právnej a faktickej zložitosti veci, pričom zohľadňuje aj povahu veci a o čo ide sťažovateľovi pri uplatňovaní základného práva na súdnu ochranu, b) správania účastníka konania a c) postupu súdu.

a) Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitosť veci, ústavný súd z predloženého súdneho spisu zistil, že pôvodne bolo predmetom konania rozhodovanie o určení vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. Po pripustení zmeny žalobného návrhu na pojednávaní 26. apríla 2005 je predmetom súdnej ochrany nárok žalobcov na určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva po poručiiteľke.

Ústavný súd hodnotí tento spor s desiatkami účastníkov ako skutkovo zložitý prípad, v ktorom sa však nevyskytujú osobitné právne otázky. Opakované zisťovanie rozširujúceho sa okruhu účastníkov - 32 účastníkov na strane žalovaného, ako aj vykonanie znaleckého dokazovania sú skutočnosťami, ktoré trvalo spôsobujú nárast faktickej zložitosti prejednávanej veci.

V tejto súvislosti však ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že ani zložitosť sporu nezbavuje sudcu ústavnej zodpovednosti za prietahy v konaní zapríčinené nesprávnou

organizáciou práce, nečinnosťou bez relevantného právneho dôvodu alebo inými nedostatkami v činnosti súdu (mutatis mutandis I. ÚS 47/96).

Námietku právnej a faktickej zložitosti veci predsedníčky okresného súdu preto ústavný súd pri hodnotení okolností prípadu ďalej posudzoval s prihliadnutím na spôsob, akým okresný súd v priebehu konania postupoval.

b) Postup a úkony sťažovateľa v konaní žiadnym spôsobom neprispeli ku vzniku zbytočných prietáhov ani neviedli k spomaleniu postupu okresného súdu.

c) Tretím kritériom, podľa ktorého ústavný súd hodnotil, či v konaní došlo k zbytočným prietahom, bol postup okresného súdu v spore.

Ústavný súd uvádza, že konanie na okresnom súde začalo podaním návrhu žalobcov ešte 4. decembra 1996, pričom ani ku dňu rozhodovania ústavného súdu vo veci nebolo vynesené žiadne meritórne rozhodnutie, ktorým by sa okresný súd pokúsil odstrániť právnu neistotu účastníkov konania.

Ústavný súd pri hodnotení postupu okresného súdu v predmetnej veci konštatuje, že okresný súd bol úplne nečinný:

- od 19. marca 1997 (dátum uskutočnenia pojednávania) do 24. januára 2001 (nariadenie termínu pojednávania na 22. marec 2001), t. j. v trvaní štyridsiatich piatich mesiacov;
- od 22. marca 2001 (dátum uskutočnenia pojednávania) do 4. júla 2003 (uznesenie okresného súdu, ktorým došlo k zmene uznesenia zo 17. januára 1997 o ustanovení opatrovníka žalovaným), t. j. v trvaní dvadsiatich siedmich mesiacov;

t. j. spolu takmer sedemdesiattri mesiacov. Ústavný súd nezistil, že by v týchto obdobiach existovali procesné prekážky jeho postupu, ktoré by okresnému súdu bránili vykonať úkony smerujúce k odstráneniu právnej neistoty účastníkov konania.

Postup okresného súdu v období od 4. júla 2003 až do dátumu rozhodovania ústavného súdu bol formálne plynulý, ale do značnej miery vykazoval znaky málo

sústredenej činnosti nesmerujúcej k odstráneniu právnej neistoty účastníkov konania. Platí to najmä pre postup súdu pri nariadovaní znaleckého dokazovania, ktoré v prvom prípade bolo chybné a v druhom prípade okresný súd si vopred nezisťoval, či ustanovený znalec je spôsobilý podať posudok, hoci je to povinnosťou súdu.

Uvedená nečinnosť okresného súdu, resp. postup okresného súdu, ktorý nesmeroval účinne k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľa v posudzovanom spore, je porušením základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy.

III.

Vzhľadom na to, že ústavný súd rozhodol, že došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, prikázal v zmysle § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde okresnému súdu, aby vo veci sp. zn. 7 C 294/96 konal bez zbytočných prietahov napriek tomu, že to sťažovateľ výslovne nežiadal. Ústavný súd však považoval taký príkaz okresnému súdu za úkon nevyhnutný na to, aby sa v ďalšom konaní už nevyskytovali zbytočné prietahy.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy môže ústavný súd svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 citovaného článku ústavy boli porušené, primerané finančné zadost'účinenie.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti požadoval priznanie primeraného finančného zadost'účinenia vo výške 100 000 Sk z dôvodu *„neprimerane dlhých prietahov v konaní, v dôsledku ktorých mne a spolu so mnou aj mojej manželke, keďže nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom dotknutého konania máme v BSM, bolo po dobu približne 10 rokov znemožnené vykonávať základné práva, ktoré má každý vlastník v súlade s § 123 Občianskeho zákonníka, a to predmet svojho vlastníckeho práva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním“*.

Pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza aj Európsky súd pre ľudské práva, keď priznáva spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu. Súčasne sa pritom riadil úvahou, že cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je len zmiernenie nemateriálnej ujmy. Hoci ústavný súd prikázal okresnému súdu, aby v napadnutom súdnom konaní konal bez zbytočných prietáhov, je toho názoru, že porušenie základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nemožno účinne odstrániť len uplatnením tejto jeho právomoci. V dôsledku toho mal za potrebné rozhodnúť o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia.

Ústavný súd považoval v tomto prípade za primerané priznať sumu 60 000 Sk. Táto suma zohľadňuje predovšetkým dĺžku zbytočných prietáhov v konaní spôsobenú nečinnosťou okresného súdu a s nimi spojenú ujmu, ktorá sťažovateľovi vznikla v dôsledku právnej neistoty v konaní o ochranu jeho vlastníckych práv. Súčasne však zohľadňuje aj skutkovú zložitosť sporu, tak ako to je uvedené v časti II tohto nálezu.

Ústavný súd rozhodol o úhrade trov konania úspešného sťažovateľa, ktoré mu vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom advokátom. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd priznal sťažovateľovi úhradu trov konania 5 302 Sk za dva úkony právnej služby, ktoré považoval za účelne vynaložené trovy konania pred ústavným súdom, spolu s režijným paušálom za tieto úkony (vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb).

Úhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 Občianskeho súdneho poriadku).